

[Industriministeren]

I øvrigt synes kronikkens hovedvægt at ligge på spørgsmålet om finansieringen af iværksætternes anlægsinvesteringer. Dette område ligger ikke direkte inden for teknologistyrelsens opgaver, men det skal dog understreges, at den omtalte bistand til iværksættere også omfatter rådgivning om kapitalfremskaffelse og bistand til udarbejdelse af den fornødne dokumentation for projektets og iværksætterens kreditværdighed.

Det skal i denne forbindelse også nævnes, at der under andre ordninger er skabt finansieringsmuligheder for iværksættere, bl. a. under håndværkerlånordningen. Også disse muligheder søges for øjeblikket forstærket og udvidet. Af de ovenfor omtalte 20 mill. kr. på beskæftigelsesplanen for 1982 vil 15 mill. kr. således blive anvendt til en udbygning af etableringsbistanden under håndværkerlånordningen, bl. a. i form af lempelser i lånevilkårene ud over dem, der allerede er gennemført for særlig interessante og lovende projekter. Endvidere er det under overvejelse, om der eventuelt bør tilvejebringes en ny hjemmel – måske ved en tilføjelse i loven om lån til håndværk og mindre industri – til at medfinansiere såkaldte iværksætterhuse eller -centre; spørgsmålet drøftes for tiden med erhvervenes og de kommunale organisationer.

Også under andre ordninger og fra penge- og finansieringsinstitutter er der adgang til risikovillig kapital, og regeringen søger som bekendt også ad andre veje at skaffe erhvervslivet øget adgang til kapital.

Man har således i høj grad været opmærksom på de problemer og behov, som kronikken i Børsen peger på, og der er taget og tages stadig en række initiativer for at fremme lysten til og mulighederne for at skabe nye virksomheder, hvilket også fremgik af de oplysninger, erhvervsudvalget modtog under mødet i teknologistyrelsen.

Spm. nr. 423

Til *udenrigsministeren* (11/3 82) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Vil ministeren konkretisere, hvad det er for politiske hensyn, der bevirkede ophævelsen af det danske forbehold over for anvendelsen af art. 113 i EØF-traktaten til gennemførelse af handelsrestriktioner over for

Sovjetunionen, og hvad det er for vanskeligheder, der ikke står mål med sagens omfang, som en fortsat dansk blokering af anvendelsen af art. 113 ville medføre?«

Begrundelse

I regeringens brev til EFs formandskab, dateret den 9. marts 1982, hvori man ophæver forbeholdet mod at anvende art. 113 til gennemførelse af handelsrestriktionerne mod Sovjetunionen, uddybes ophævelsen med følgende udsagn: »Dette sker udelukkende af politiske hensyn, idet en dansk blokering ville have medført vanskeligheder, der ikke står mål med sagens omfang.«

Dette udsagn er ikke i sig selv særlig klart, og det vil være relevant at få det konkretiseret.

Besvarelse (23/3 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Når man fra andre EF-landes side har ønsket at indføre begrænsede importforanstaltninger over for Sovjetunionen, skyldes det ønsket om at markere bred vestlig utilfredshed med de manglende fremskridt i Polen henimod ophævelse af krigsretstilstanden og undertrykkelsen af de frie fagforeninger. Regeringen er ikke i tvivl om Sovjetunionens ansvar i denne sag.

I min pressemeddelelse af 9. marts 1982, som blev udsendt umiddelbart efter, at folketingets markedsudvalg havde tiltrådt regeringens oplæg, har jeg redegjort for den tvivl, vi fra dansk side har haft om hensigtsmæssigheden af at indføre økonomiske sanktioner over for Sovjetunionen og af den procedure, der blev anvendt. Importrestriktionerne blev iværksat ved beslutning i EFs Råd den 15. marts 1982, efter at Danmark havde hævet sit forbehold med hensyn til at anvende artikel 113.

Hvis Danmark havde blokeret for en vedtagelse, ville det kunne udlægges som en indre splittelse i EF, der ikke står i rimeligt forhold til vedtagelsens meget begrænsede rækkevidde.

Spm. nr. 425

Til *statsministeren* (11/3 82) af:

Hahn (CD):